

A portrait of Prudence Mbewu, a Black woman with short hair, wearing a white top and a necklace. She is looking slightly to the right of the camera with a neutral expression. The background is a solid dark red color.

Prudence Mbewu

Viva Madonna!

Column

Foto: Ellen Elmendorp

Het adopteren van een kind uit een ander land, erger nog, van een ander ras, verdient respect. Madonna deed dat in oktober en moet zich geen zorgen maken over wat andere blanken over haar zeggen. Ik begrijp dat de hele wereld krokodillentranen huilt over het 'verlies' van de cultuur van de baby van dertien maanden uit Malawi. Maar is cultuur belangrijker dan eten? Dat jochie David was door zijn vader ergens in een weeshuis gedumpt. Madonna las in de dagrapporten dat hij zelfs nooit bezoek kreeg. Madonna's critici komen racistisch en afgunstig op mij over. Als ze een blank kind geadopteerd zou hebben, zou er geen haan naar hebben gekraaid. Maar een zwart kind moet geen vlaflip krijgen voor zijn ontbijt. Is honger hebben soms een cultuur? Laat 'm toch eten! Dat kleintje moet eindelijk eens wat plezier krijgen in zijn leven.

Waarom zijn jullie toch zo bezorgd over zwarte cultuur? Sommige van onze oude gewoonten zijn een natuurlijke dood aan het sterven. Ik vergeef het jullie maar, omdat ik snap dat jullie bang zijn. Dit jochie wordt straks een grote zwarte vent. Een baby wordt met gebalde vuistjes geboren. In die vuistjes houdt hij als geschenk van zijn voorouders zijn erfgoed en identiteit. Sommigen van die voorouders waren vrijheidsstrijders. Zij zullen ervoor zorgen dat grote David straks zijn soortgenoten op zal zoeken, ook al zijn zij misschien maar kinderen van portiers en werksters in Amerika. Hij zal de mensen in zijn blanke buurt schrik aanjagen, alleen maar door zichzelf te zijn! En het bangst zullen zij zijn die nog steeds lopen te stotteren – ik bedoel, zij die geen raad weten met zaken als ras, erfgoed en achtergrond.

Een voorbeeld: mijn nichtje van vijf, Neli, groeit op in een warm, gastvrij, blank huishouden. Die aardige blanken geven haar van alles. Maar ze weet op een of andere manier nog steeds heel goed dat ze zwart is. Op een ochtend vertelde ze een droom: haar blanke 'tante' sleepte een ander nichtje van haar, Nomsa, bij haar benen het huis uit. In Neli's droom was Nomsa gewond en was ze aan het bloeden op madam's dure tapijt, daarom moest ze naar buiten. Natuurlijk zou die aardige vrouw zich in het echt nooit zo gedragen, maar Neli heeft dus nu al ideeën in haar hoofd over bloedende zwarten die de huizen van de blanken vies maken. Die ideeën staan op haar harde schijf, zou je kunnen zeggen.

Ik vind het moedig van Madonna dat ze dat jongetje uit Malawi een goed leven wil geven en dat ze niet bang is om straks een zwarte man als zoon te hebben. Met een beetje geluk wordt kleine David een sterk, zelfbewust persoon die voor zijn 'moeder' kan zorgen als ze straks oud en zwak is. Viva Madonna, dankjewel.

Prudence Mbewu is onderwijzeres in Centurion, Zuid-Afrika.